

Brev från Selma
Lagerlöf till
Valborg Olander:
1927-1929 : Ep. L
45 - 117

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Märbocker Summa 22/9 1929.

alltså inte mera, att Felke är så far-
lig. Pengarna från Museum har

kornit, och jag nämde genast vägen
vidare till Aulén. Nu har hon fått
3000 så det hon skall ha. Det övriga
kommer väl in på omräkningarna.

Tack också för receptet. Jag skall
lämna det till prästen. Jag

tror nog, att linprövningarna är rätt
bra, ty jag har icke haft de sådana smör-
torna, sedan jag började med dem. Men
märkligt pådrivande är det ju icke.
Jag njöt nog, då jag slapp sätta modell
och fick återvända till mitt skrivbord,
men Hanna blev först färdig att fara
på onsdag. På torsdag skrev jag litet
om Torup i det fina albumet, ett prosa-
poem, rätt bra, men långt, det fylle tre
sidor i boken. I går skrev jag brev och
läste Harry Blombergs bok. Den är ju
färfärligt tråkig, men man blir dock
rörd över allt vad de stackarna föga
lida på dess tid. I dag har jag åter-
igen skrivit brev på förmiddagen,
men i eftermiddag får jag rätta mig

att pundera över Bruckbergarna igen.

Kära da, att du har fått sådana
betygningar, men det går nog bättre
än du tror. Jag brukar ju träff-
na på alla hängäster utom dig och
Gerda, men det är ju mycket där-
för att jag inte har tid med dem,
men du skall få se, att du får
trevligt. Jag har alltid tyckt, att
hon gjort illtyckt av att vara en
så behaglig herrmannsänka.

Tack för pengarna! De fångs ö-
gonblickligen vandra tillbaka till
Stockholm. Puths Brandbergs väner

22. 9. 1929.

i Stockholm ha satt i gång
med en insamling för hennes
räddning. Hon är så svårt au-
gripen av sockersjuka och må-
ste sköta sig. Och så fick hon
de hundra kronorna.

Hanna Pauli höll på och
målade och ritade, nya skisser
och nya ställningar för varje
dag. Men jag får säga, att
de sista varo tydliga fram-
steg vad uttrycket beträffar, nå
att det kan verkligen hända,
att det blir något bra till
slut. Vi saknade mycket dig
och ditt verk, men det

fiska ju lov att gå. Jag tror icke,
att det var så dumt, att han blev
ensam. Han blev mer samlad,
gick mer upp i måtningen.

Frau Klingers ha kommit
ett par stycken, såväl ahetydlig-
heter, som föreställningar på
torsdagar, som två stycken.
Det var ingenting att krusa för
att ta med. Det kom ett brev
kort från henne häromdagen också.

Både brev och brevort gå till
dig, i fall du vill sända henne
några nyheter och moster Emma,
som hon ber om, jämte mina
tackrausketord. Ja, nu måste

jag stuta. Vad det där med Svensky
är svart.

Tack tack för två brev. Jag är
glad, att du är i Stockholm igen och
ätkonlig i telefon. Rognar Chöler
är mycket bättre.

Din Selma.

Frau Geheimrat Klingers.

En vänlighet att sända mig de
intressanta Klingerska teckningarna,
och de öfriga uttalen har jag djupt
rört mig och jag ber er mottaga
mina varma tackrägelser så väl för
den som för er brev och de bilagda
tidningsurklippens. . . . .
Sittas dagvård.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher due to the bleed-through effect. It appears to contain several lines of text, possibly including a name and some descriptive or narrative content.